

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

Spauter, Johannes de

Argentorati, Anno, M. D. XV.

Aduerbia & interiectiones. En ecce hem primum quartu[m]q[ue]
aliqu[ando] requirunt. Heus petit & quintu[m] ueluto, Hei væq[ue]
datiuu[m] Pro primum quartu[m] quintumq[ue] notatur habere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Apostoli ad Colof. Quę sunt rationē quidē habentia sapiētia, hoc (ait) loco quidē coniunctio superflua est, quod in plerisque locis ppter imperitiā artis grāmaticę apostolum fecisse reperimus, neq; em seq; tur, sed uel alia coniunctio quę solet ubi quidem positū fuerat respōdere, nā quidē plerūq; aduersatiua reperitur. Hieronymus hic manifeste ostendit scripturā sacrā interim minus esse latinā nō ex industria (q̄p̄ & hoc interdū) quę nāq; stultitia est corrūpere linguā ex industria qua uteris, ait Valla, sed hactenus de his Nebrissenis dicit, non iure Paulū hoc loco reprehensum ab Hieronymo, nam quidem completiua sepe non solū aduersatiuā esse probat in erotymatis coniunctionū. Logiculus diceret, si orationes dictę non sint congruę, ergo nec uerę aut falsę, uerum enim & falsum pręsupponunt congruū. Sunt quidem congruę ex dicētis auctoritate, nobis tamē non imitandę, quia in ore rudis penitus essent ineptę. Dicit Tullius. Vniuersas familias fames extinxit, quę pars maxima ē, ne dixeris cōtineri sub grāmatica prohibitiua, quia est elegantius per regulā oratoriam ante positā, sicut & hę, quę tua est humanitas, qua humanitate uel cuius humanitatis es, ubi potest poni ea & eius pro tāta &c. per parenthesis.

Aduerbia & interiectiones.

En ecce hem primum quartūq; aliqñ requirunt.
Heus petit & quintū uelut o, Hei vāq; datiuū
Pro primum quartū quintumq; notatur habere.

Ecce & en nominatiuū petunt uel accusatiuū, ut apud comicos. Hē ut apud Plautū in Milite. Opus ne tibi erit aduocato tristi, iracūdo ecce me. Cicero. Ecce tibi status noster, magis uult nominatiuū, teste Valla, pręsertim in prosa. Teren. Ecce autē alter nescio quid de amore loquitur, non alterū legas, de accusatiuo etiā Virgilius. En quatuor arasece duas tibi daphni. Idem. En priamus. Ecce sine casu etiā am ponitur in re pręsertim inopinata. Virgi. Ecce autē gemini &c. En etiā exprobrat. Sene. En paridis hostem apud oratores magis in nominatiuo. Quintilianus. En improbitas. Eccere aduerbium est iurandi apud Plautum, hoc est per cererem ait Baptista Pius. Eccū, eccam, eccos, eccas, ellum, ellam, ellos, ellas, non plene sunt aduerbia quia genus uidentur habere, & significant ecce hic, ecce illic, ut contra Priscianum ait Valla, ut eccum Petrum, ecce hic de quo loquebamur, ellum ecce illic &c. En etiā sine casu ponitur, ut en quo discordia ciues Perduxit miseros. Heu & O pręter nominatiuum

E iij

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

& actm̄, uolūt aliqñ uocatiuū. Virg. Heu pietas, heu prisca fides in
 uictaq; bello Dextera. Statius. Heu socij, nullę ne manus, nlla arma
 ualebūt. Plī. Heu demētia allatoris aduētus semp est gratus, heu stirz
 pē inuisam. & in Psal. Heu me q̄a incolatus meus &c. sic emēdatis li
 bris legiū. teste Valla. The. Heu me miserę. Ponit sine casu diuisa etiā
 diphthogo. Virg. Heu q̄ pingui macer est mihi taurus in aruo. Heus
 reuocādi aduerbiū ē, ut heus bone uir. Heus iuuenes mōstrate uia.
 interdū dolētis interiectio. Virgi. Heus etiā mēsas cōsumimus inqt
 Iulus. De O qđ oi ferme affectui seruit. Cice. O magna uis ueritatis.
 Virgi. O fortunati q̄rū iā mœnia surgūt. Cice. O uaria uolucremq;
 fortunā. Idē. O me miserū, o te infœlicē. Idē. O miserū & detestabilē
 hoīem si hęc ignoras. Aliqñ ipm̄ o uel heu subicemus utiq; in re le
 uiore, neq; ita magni calor. Cic. in Antoniū. Indignū facinus & ho
 minē nequā &c. Plī. iunior ad Octauīū. Hoīem te patiētē uel potius
 durū, ac pene crudelē, q̄ tā insignes libros tā diu teneas. Valerius. li.
 iij. Sed mihi uti ista cōditōe uitę non est opus, sine ullis imaginibus
 nobilē animū. Terē. Me miserā, uereor ne illud grauius Phędria tur
 lerit &c. Idē leuioris calor interiectōe utiq; dicēs. Heu tā graues raz
 stros q̄so. In magno animi affectu et calore diceremus. O me miserę
 O miser inq; dies ultra miser, huccine rez uenim⁹ &c. O etiā uocādi
 & optādi est. Heu dtm̄ petit. Oui. Heu mihi q̄ nullis amor est mediz
 cabilis herbis. Plau. Heu misero mihi. Vñ interiectio maledicētis &
 malū minātis, scribit teste etiā Tortellio cū æ diphthogo & cū aspi
 ratione teste Calepino, & qbusdā alijs. Martiaf. Carpe cauidicus ser
 tur mea carmina q̄ sit. Nescio si sciero, uñ tibi Cauidice. In Ecclesia
 stico. Vñ duplici corde subaudi & sine casu. in Esaia. Vñ q̄ pfuns
 do estis corde. ue sine diphthogo uel aspiratiōe cōiūctio ē distiūctiua
 & particula augmētatiua, ut ue grādīs uestibulū Vciouis. ut ē apud
 Gelliū. Pro & scribit sine aspiratiōe, ut pitiores uolūt. Mācinellus. f.
 in thesauro & Badius interiectio est dolētis & detestātis, ut, p nefas, p
 sūme Iuppiter qđ audio, p deū atq; hoīm fidē &c. ait. Terē. dicēs etiā
 hem Dauū tibi, hem asturias, heu lectū est cū grō, sed nō imitabor.
 Serui. in illud Virgi. ænei. xij. Heu qđ agat &c. Oē aduerbiū inquit
 ybo coheret. Vñ Heu & atat & silia, q̄a uerbo coherere nō pnt sepa
 ratim fecerūt aliā partē orōnis, interiectionē. f. quā sola latinitas pos
 sidet. Hęc illę. Vñ uideo sepe aspiratū, sed pceptū mihi nō fatis con
 fiat. Cap dixit etiā actm̄ hīe, sed Mācinel. testimoniū desyderat. ideo
 dtō tm̄ iūgito, ut uñ misero mihi. & freq̄nter est interiectio execran
 tis Apud Virgi. & si casū habere uideat, sine casu ponit. Mātua uñ
 miserę nimīū uicina Cremonę. Apud Plau. in Asin. uñ te, actūs est.